

Işık Evler (2)

Mânâ köküyle gidip tâ "Darü'l-Erkam" lara dayanan ışık evler, bir yakın geçmişte, yine aynı safvet, aynı keyfiyet, aynı rûh ve aynı heyecanla, hem de eskinin tad, râyiha ve lezzetiyle birer mütevazî çardak, birer minik kulûbe halinde ortaya çıkmış ve ideâl sînelerin hüznleriyle; imanın, ümidin, aşkın birleştiği sınırda bir çağlayan sesi vermeye başlamıştı. Bu ses yıllarca duyup dinlediğimiz, yeis ve hasretle buruk bir ızdırap iniltisi değil; tatlı bir hicran sesi ve zevk ritimli bir "dâu's-sıla" âvâzıydı. Bu âvâzın ulaştığı her yerde cephe sistemleri bahara kayıyor, cemreler "ba'su ba'del-mevt" nâraları atıyor; çiçekler kemer kuşanıp bezme koşuyor, güller heyecandan mosmor kesiliyor, nergisler gözlerini açıp-kapayıp hayat solukluyordu.. hemen her şeye dirilme rûhunun sindiği bu esnada ışık evler, ledünnî derinliklerinde şevk-tasa, neş'e-inilti, keder-safâ buğularını karıştırıp macunlaştırarak bembeyaz bahar bulutları gibi imrendirici, çeşitli dalga boyundaki ışık tayfları gibi bütün varlığın ufkunu sarıcı ve en mahir ellerle en has ibrişimlerden örülmüş dantelalar gibi gözleri, gönülleri okşayıcı düşünce sistemleri, aşk ve heyecan meltemleri ve fecir şakıyan beyanları ile rûhlarda silinmez izler bırakan mesajlar sunuyorlardı...

Bu ülkede yıllar ve yıllar matemle inlemeye itilmiş nesiller, rûhlarındaki kasvetleri dağıtıp tali'lerinin önünü kesen karanlıkları yırtacak ve onları alıp aydınlıklara çıkaracak fevkalâdeden bir inâyet eli düşleyip durmuşlardı.. ışık evler, gökler ötesine açık o nûr efşân iklimleriyle, hülya ve ümit, tahassur ve hicran, ızdırap ve hafakan dolu bütün sinelerin böyle bir beklentisinin cevabı oldu.. ve gönüllerimizde cennet yamaçları gibi açtı. Bu yeni baharın dağ-dere, ova-oba her yanında rûhlarımıza yağan sesler, peygamber solukları gibi yankılandı ve her yeri âdeta, üzerinde Cibril'in at koşturduğu, Hızır'ın seccadesini serip namaz kıldığı zümrütten tepeler haline getirdi.. ve yine bu soluklar, sanki bize, bütün bütün görüş ufkumuzu kapayan ürpertici bir sahranın, gulyabanilerle dolu derinliklerinde, büyülü sımsıcak vâhalardan ve amber kokulu geleceğin tatlı rüyalarından mesajlar sunuyordu...

Hemen her zaman nazla gerilip niyazla dalgalanan bu sesler, içinde bulunduğumuz ızdıraplı anları, tatlı saatlere, karanlık günleri de aydınlık yıllara çeviriyor; yer yer varlığın manâ ve kıymetini, varolmanın sevinç ve şuûrunu, rûhlarımıza duyuruyor; zaman zaman da hayatın, sığ ve anlamsız gibi görünen yanlarındaki gizli derinlik ve muhtevanın çehresinden perdeleri bir bir kaldırıyor; pek çok ilhâm ve tasavvur silsilelerini birbirine bağlıyor, birleştiriyor, bütünleştiriyor ve gözlerimizin önüne en büyüleyici motifleri seriyordu. Acının tatlıya bir buud teşkil ettiği, kederin keyfe derinlik kazandırdığı, kahrın lütfâ omuz verdiği bu büyülü dünyada her şey âdeta bir lezzet olup çağlıyordu.

Bu hâl, bu seziş ve duyuş hiç değişmeden, kanunların keyfilikten kaynaklandığı; cebri, keyfî, küfrî düşüncenin kanunların yerini aldığı istibdat dönemlerinde de hep böyle oldu. Evet, baskının, baskınların ve baskın ihtimâllerinin tehdidi altında bile ışık süvarileri, hiç bir zaman ışık etrafında bir araya gelmekten, ışık alıp-vermekten, ışık soluklamaktan, ışıkla gerilmekten ve zulmetlerin bağına ışık göndermekten geri kalmadılar; ama bilmem ki, günümüzün nesillerine, o günkü körlüğü-sağırılığı ve bu körler ve sağırlar dünyasında maruz kalınan onca çileyi, onca ızdırabı ve bu arada gerçekten inanan insanların da duyup hissettikleri o tasavvurlar üstü rûhanî zevkleri anlatmak mümkün olabilecek mi?

Evet, o günlerde acı-tatlı her şeyin ayrı bir zevki, ayrı bir lezzeti vardı: Mahkemeler, takipler, tarassutlar, gözaltılar, sürgünler - hâlâ aynı şeyleri yaşayanlara Allah sabr-ı cemîl versin!- biri biter biri başlardı da, Kur'ân talebeleri "makâm-ı hayret"de bulunuyormuşçasına, olup-biten her şeyi derin bir temaşâ zevkiyle seyreder, kıymet sınırlarını aşan vazife ve mazhariyet derinlikleriyle şevkten şevke girerlerdi... Hakk'ın kazası yerine gelip olanlar olup bittikten ve elemeler, acılar yerlerini keyiflere, lezzetlere bıraktıktan sonra da, maruz kaldıkları bütün kötülükleri, bedlikleri,

hoyratlıkları, hatıraların içine sinmiş birer zevk zemzemesi halinde hisseder; lütfu da hoş, kahrı da hoş Yüce Yaratıcı'larına karşı minnet ve şükranla iki büküm olurlardı.

Işık evlerin, kudret ve irâde esintileriyle tohumlar gibi dört bir yana saçılıp, zuhûr ve tecellî yamaçlarında çoğalmasıyla, hikmet ve inâyet düzlüklerinde büyüyüp gelişmeleri, gelişip kabuk değiştirmeleri aynı zamana rastlar. Evet, belli bir döneme kadar birer birer, ikişer ikişer çoğalan ışık evler, mübârek bir zaman diliminde birden bire hendesî katlanmaya geçer ve onar onar, yirmişer yirmişer artmaya başlar.. ve yine aynı dönemde, küçük ünitelerin yanında, aynı zevk, aynı râyiha, aynı tad, aynı hava ve aynı rûhta, tıpkı birerli kandillerin yerini çok lambalı avizelerin alması gibi, bu minik hizmet yuvalarının yerlerini daha kompleks ışık kaynakları ve birerli yıldız mahiyetindeki münferit evlerin yerlerini de içinde güneşlerin kolgezdiği galaksiler gibi, bütün hayatı kucaklayan entegre ışık evleri alır.

İşte bu dönem, dev nebülözler gibi, her yana kollarını salmış bulunan ışık komplekslerinin, bütün zulmetleri bir bir yırtma, topyekûn karanlıklarla hesaplaşma, inanan insanlar arasında her türlü alâkaya merkez, bütün rûhânî zevklere kaynak, umum manevî ihtiyaçlara mercî ve her seviyedeki insanı, aklî, rûhî, kalbî ve hissî beklentileriyle kucaklama dönemidir. Hem de bir mübârek ışık dağının zirvesindeki dağdan, kutlu bir tepenin üstündeki bir yemyeşil çam, bir bereketli katran ağacının dalları arasında kuluçkalanan ikinci ışık dönemine, ondan, bu yeni dirilişe ilk defa sinesini açan bir mütevazî çardak ve bir mukassî kulübeciğe ve ondan da yüzlerce, binlerce ışık yuvasına kadar hep aynı çizgi, aynı rûh, aynı düşünce, aynı idrâk ve aynı şuurla...

Artık küçük evlerin yanında -Yaradan kem gözlerden korusun!- her şeyiyle tam tek mil dev müesseseler de, o kendilerine has derinlikleri, renkleri, havaları ve şiveleriyle gözlerimize, gönüllerimize sinerek bize uhrevî âlemlerin güzelliklerini yaşatmakta ve rûhlarımıza varolma sevincini duyurmaktadırlar.

Evet, bugün büyüğüyle-küçüğüyle ışık evler, yıllar ve yıllar imana, imandaki huzur ve itmi'nana susamış gönüllere, rahmet yüklü bulutlar gibi, gönderdiği bol bol "âb-ı hayat" ve insanımızın gönül tepelerine saldıgı ma'rifet, muhabbet, rûhânî zevk şualarıyla diriliş üfleyen bir İsrail Sûr'u ve vicdanlarını şahlandıran Cebrail solukları olmuştur. Evet, onlara uğrayanlarda pek çok menfî hisler silinmiş, inat ve karşı koyma düşünceleri kırılmış, müdavimleri de kendilerini, Cennet koridorlarında temâşâdan temâşâyâ koşan seyyahlar gibi görmeye, hissetmeye başlamışlardır. Başkalarının eğlenceye, zevke, sefaya giderken duydukları keyfi, neşeyi, sevinci, tiryakiliği; kudsîler, hem de kat katıyla ışık evlere uzanan yollarda duymuş ve yaşamışlardır. Onlar, bu ışıktan yollarda ve yolların gerçek değerinin temînâtı olan bu kutlu yuvalarda düşünülen, söylenen, okunan şeyleri, ötelere gelmiş ilhâm esintileri gibi karşılamış, gökleri aşip gelen soluklar gibi dinlemişlerdir..

Ve yine onlar bu evlerde bugün hâlâ çoklarının akıl erdiremedikleri, bilemedikleri sırlarla tanışır, semâ kapılarının aralandığını hisseder gibi olur, kapı aralarından sızıp geldiğine inandıkları vâridâtla bütün bütün uhrevîleşir, kendilerinden geçer ve yerlere serilirler.

Bu ışıktan helezonlarda yükselmeye namzet bahtiyarlar, her zaman yüzlerce zevk ve lezzeti birden duyar ve tadar.. ve her an ayrı bir hazzın kolları arasında "bir bu kadar zevke yüz ömür kâfi değil" der, tali'lerine tebessüm ederler. Onların, ışık evlerin derinliklerinde duyup hissettikleri, hissedip yaşadıkları bu rengârenk hayatı, onlarla aynı duygu ve aynı düşünceyi paylaşmayanların.. ve hele şartlanmış dimağların, bedenine yenik düşmüş rûhların, kendi çalım ve gurûru altında ezilmiş bahtsızların duyup anlamaları mümkün değildir.

Evet, kalblerinin balansını, imana, Kur'ân'a, iman ve Kurân'ın gönüllere boşalttığı irfana göre ayarlayamamış talisizler, ne bu ufku kavrayabilir, ne de gözlerin görmediği, kulakların işitmediği ve beşer tasavvurlarını aşan bu derûnî hazları idrâk edebilirler.